

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010042
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3620010042.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. októbra 2020 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske a obžalovaného

Q. B.,

nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., Z. XXXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/16/2020 zo dňa 17.08.2020 a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste odňatia slobody a výrok o zrušení skoršieho rozsudku.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný Q. B. pri nezmenenom výroku o vine odsudzuje podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa ruší výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/23/2019 zo dňa 25.03.2019, právoplatného dňa 25.03.2019 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný Q. B. uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ písm. d/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.), pretože od presne nezisteného času od júna 2018 až do septembra 2018, zabezpečoval a kupoval doposiaľ presne nezisteným spôsobom transdermálne náplaste obsahujúce fentanyl v obci Hájske okres B., ako i na iných miestach, ktoré následne prechovával na presne nezistených miestach v meste V., resp. v jeho okolí a potom časť z nich užíval pre svoju potrebu a časť transdermálnych náplastí

obsahujúcich fentanyl opakovane, nepravidelne, v presne nezistených dňoch, v priebehu mesiacov od júna 2018 do septembra 2018, na rôznych miestach v Partizánskom, na vale hrádze rieky K. v blízkosti sídliska J. v Partizánskom, ako aj na iných miestach, nepravidelne, najmenej 5 krát dal prevárky fentanylových náplastí a aj celkovo najmenej 10 krát, zvyčajne za sumu 10,-Eur, za štvorec náplastí 1x1 cm, predal fentanylové náplaste J. Q.,

pričom fentanyl je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, zaradený do II. skupiny omamných látok.

Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., s použitím §§ 42 ods.1, 41 ods. 2, 37 písm. h/, m/, 38 ods. 4 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/23/2019-119 zo dňa 25.03.2019, právoplatného v ten istý deň, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Tým istým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný Q. B. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 191/19/3305-75 zo dňa 12.03.2020 pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ písm. d/ ods. 2 písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák.

na skutkovom základe, že od presne nezisteného času pravdepodobne už od roku 2016, minimálne však od začiatku roka 2017 až mája 2018, zabezpečoval a kupoval doposiaľ presne nezisteným spôsobom transdermálne náplaste obsahujúce fentanyl v obci Z. okres B., ako i na iných miestach, ktoré následne prechovával na presne nezistených miestach v meste V., resp. v jeho okolí a potom časť z nich užíval pre svoju potrebu časť transdermálnych náplastí obsahujúcich fentanyl opakovane, nepravidelne, na rôznych miestach v okrese V. ako aj na iných miestach predával, dával a vymieňal viacerým osobám, a to tak, že:

- Q. Z. v presne nezistených dňoch, v priebehu roka 2017, až do 25.05.2018, najmenej jedenkrát mesačne v byte u Q. Z., V., Z. XXXX/XX, tomuto dal dva až tri štvorce fentanylovej náplastí za to, že si mohol Q. B. u neho aplikovať fentanyl a že si mohol strihať fentanylové náplasti, ktoré si chystal na ďalší predaj, ďalej mu Q. B. na rôznych miestach sídliska B. v V., ako aj na iných miestach dal fentanylové náplasti, zvyčajne 5 krát do mesiaca, ďalej mu fentanylové náplasti aj predal, celkovo najmenej 4 krát, za sumu zvyčajne 15,- až 20,- Eur a raz v zime 2017 mu vymenil 3 ks fentanylovej náplastí za topánky presne nezistenej značky, asi Wintoperk, ktoré mu dal Z.,

- V. W. v presne nezistených dňoch, pravdepodobne od roku 2016, až do februára 2018 na rôznych miestach sídliska B. v V., aj pri vchode činžiaku kde trvalo Q. B. býval, tiež v Q. T. na autobusovej zastávke v smere na K., ako aj na iných miestach, nepravidelne, aj dva tri krát do mesiaca, celkovo najmenej 10 krát predal fentanylové náplasti, zvyčajne po dve jednorazové dávky, pričom W. mu za fentanylové náplasti zaplatil najmenej spolu 100,- Eur, ak peniaze nemal, tak mu dal zálohu napr. mobil alebo občiansky preukaz, ktorú zálohu musel potom vyplatiť peniazmi,

pričom fentanyl je, v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, zaradený do II. skupiny omamných látok, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania prokurátor a obžalovaný V. písomne zahlásil odvolanie tak, že smeruje proti výroku o vine a treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch namietal správnosť vyhodnotenia skutkového stavu vo vzťahu k výroku rozsudku súdu prvého stupňa o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Namietal rozhodnutie súdu prvého stupňa pokiaľ výpovede svedkov W. a Z. považoval za nedôveryhodné, pričom za dôveryhodnú považoval len výpoveď svedka Q. V tejto súvislosti podľa názoru prokurátora súd porušil zásadu voľného hodnotenia dôkazov

podľa § 2 ods. 12 Tr. por.. Táto zásada však neznamená možnosť ľubovôle zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdu. Prokurátor uviedol, že nie je možné dôveryhodnosť svedka posudzovať iba podľa toho, či svedok niektorú okolnosť prípadu zamĺčal, resp. či o nich hovoril nepravdu. Vôbec už nemožno dôveryhodnosť posudzovať podľa toho, či svedok na hlavnom pojednávaní odoprel vypovedať, pričom ale v prípravnom konaní obvineného usvedčoval. Výpovede uvedených svedkov sú pritom v niektorých častiach konformné s výpoveďou ako obvineného, tak aj svedka Q.. Prokurátor v závere uviedol, že skutok uvedený v obžalobe je preukázaný vykonanými dôkazmi, najmä výpoveďami svedkov W., Q. a Z., ako čiastočným priznaním obžalovaného. Prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o vine a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie.

Odvolanie obžalovaného písomne odôvodnil jeho obhajca, pričom na hlavnom pojednávaní bolo zahlásené odvolanie tak, že smeruje proti všetkým výrokom rozsudku ako aj voči konaniu, ktoré mu predchádzalo. Vzhľadom však na ústne vyjadrenie obžalovaného na verejnom zasadnutí, keď „vyhlásil“, že sa priznáva ku skutku, ktorý mu bol upravený v rozsudku prvého stupňa obhajca uviedol, že odvolanie smeruje len proti výroku a treste, s čím obžalovaný na verejnom zasadnutí súhlasil. Už v písomných dôvodoch odvolania obhajca namietal, že uložený trest je neprimerane prísny, pričom porovnal pôvodne uložený trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 6 rokov a 7 mesiacov, keď po zmene právnej kvalifikácie bol obžalovanému podľa § 172 ods. 1 Tr. por. uložený trest odňatia slobody len o 7 mesiacov nižší. Obžalovaný po vykonaní trestu odňatia slobody až do vzatia do väzby, 49 dní na slobode abstinoval od všetkých psychotropných a omamných látok a liekov. Na slobode pracoval na rodinnej firme, pričom u svojho otčima a matky má vytvorené vhodné prostredie na resocializáciu a efektívne začlenenie do normálneho spôsobu života.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach navrhol prokurátor vyhovieť odvolaniu podriadeného prokurátora a odvolanie obžalovaného navrhol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný a obhajca navrhli zrušiť výrok o treste a uložiť obžalovanému miernejší trest odňatia slobody. Odvolanie prokurátora navrhli podľa § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolačný súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že je možné prisvedčiť len odvolaniu obžalovaného a odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa v tomto smere nebola v odvolaniach vytýkaná taká chyba, ktorá by odôvodňovala zrušenie výrokov rozsudku súdu prvého stupňa. Ani odvolačný súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. K námietke obhajcu, že obžalovanému nebolo umožnené na hlavnom pojednávaní urobiť vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. o priznaní viny len v zníženom rozsahu tak, ako bol obžalovaný uznaný vinným v tomto preskúmanom rozsudku, senát odvolacieho súdu uvádza, že na začiatku hlavného pojednávania po poučení samosudcom o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. nič nebránilo urobiť obžalovanému vyhlásenie o „priznaní“ viny, hoci aj k jednému čiastkovému úroku pokračovacieho trestného činu.

1. K odvolaniu prokurátora smerujúcemu proti výroku o vine uvádza senát odvolacieho súdu z pohľadu vytýkaných chýb nasledovné. Predovšetkým je potrebné uviesť, že preskúmané rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo urobené v súlade s názormi odvolacieho súdu, ktoré boli uvedené v uznesení Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/61/2020 zo dňa 13. júla 2020, ktorým bol pôvodný odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa urobený v zhode s obžalobou podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. zrušený a vec bola podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátená tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Aj z tohto pohľadu sa potom naznačená „ľubovôľa“ v hodnotení dôkazov súdom prvého stupňa uvedená v odvolaní prokurátora, javí ako nie opodstatnená. Týmto názorom samozrejme nie je upierané „právo“ v procesnej strane v konaní pred súdom, vysloviť pri podávaní opravného prostriedku názor o možnom „ľubovôľnom“ hodnotení dôkazov hoci aj súdmi oboch stupňov.

Na tomto mieste je pritom vhodné pripomenúť, že zásada voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. musí byť napĺňaná v jednote so znením § 2 ods. 10 Tr. por., ktoré vymedzuje na základe vykonaných dôkazov zisťovanie skutkového stavu. Kvantitatívne ale najmä aj kvalitatívne je rozdiel

medzi nielen v obstarávaní dôkazov, ale aj v ich hodnotení pre zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti - orgány činné v trestnom konaní, na ktoré nadväzuje ustanovenie § 234 ods. 1 Tr. por., keď prokurátor podáva obžalobu ak výsledky vyšetrovania (obstarané a vyhodnotené dôkazy) dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. Proti takémuto zisteniu skutkového stavu orgánmi činnými v trestnom konaní stojí povinnosť súdu dokázať, že sa stal skutok a dokázať, že skutok spáchal obžalovaný - § 285 písm. a/, písm. c/ Tr. por. argumento a contrario, ak má byť obžalovaný uznaný vinným z trestného činu.

Na zisťovanie skutkového stavu veci vrátane hodnotenia dôkazov sú teda kladené na súd vyššie kvalifikatívne nároky oproti orgánom činným v trestnom konaní. Preto aj súd mnohokrát o podanej obžalobe rozhodne inak ako odsudzujúcimi rozsudkami bez toho, aby išlo o „lubovôľu“, pri hodnotení tých istých dôkazov, ako ich hodnotili orgány činné v trestnom konaní.

Senát odvolacieho súdu je tiež toho názoru, že už vo svojom prvom rozhodnutí podrobne odôvodnil svoje výhrady, pre ktoré považoval usvedčujúce výpovede svedkov V. W. a Q. Z. za nedôveryhodné, pričom tento názor senát odvolacieho súdu opieral okrem vyššie uvedeného aj o zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Napriek námietke prokurátora o tom, že nepravdivé popieranie určitých okolností svedkom V. W. a odmietnutie vypovedať na hlavnom pojednávaní svedkam Q. Z. sú nie dostatočné okolnosti na hodnotenie ich výpovedí ako nedôveryhodných, senát odvolacieho súdu v tomto smere svoj pôvodný názor nemení. Pritom súd prvého stupňa si takýto názor na hodnotenie výpovedí týchto dvoch usvedčujúcich výpovedí osvojil, hoci z pôvodného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vôbec nevyplýva „právna záväznosť“ tohto názoru odvolacieho súdu. Senát odvolacieho súdu si bol už vtedy vedomý nemožnosti dávania záväzného právneho názoru na hodnotenie dôkazov.

Senát odvolacieho súdu ani v predchádzajúcom rozhodnutí ani teraz netvrdí, že by svedkovia V. W. a Q. Z. nevypovedali „pravdivo“. Pri neexistencii iných usvedčujúcich priamych dôkazov týkajúcich sa čiastkových útokov vo vzťahu k týmto dvom svedkom, ich výpovede nepostačujú v tomto rozsahu na spravodlivé rozhodnutie o uznaní viny obžalovaného v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. a to by samozrejme neplatilo a výpovede by boli pre uznanie viny postačujúce, ak by ich vieryhodnosť nebola „oslabená“ práve okolnosťami, ktoré prokurátor považoval za „bezvýznamné“. Senát odvolacieho súdu „trvá“ na svojom názore, že „klamanie“ svedka o styku s ďalšími svedkami vo veci a neumožnenie kontradiktórneho výsluchu svojej osoby ako svedka na hlavnom pojednávaní, sú okolnosti, ktoré môžu spôsobiť nevieryhodnosť týchto svedkov.

Záverom k odvolaniu prokurátora senát odvolacieho súdu znovu pripomína, že všeobecne „vzájomné poskytovanie“ si drogy v rámci určitej miestnej komunity narkomanov“, podľa toho, kto drogu v určitý moment má k dispozícii, nemusí byť kvalifikované vždy aj ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., keď trestnosť takého činu dostatočne vystihuje aj kvalifikácia ako zločinu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. vrátane dostatočne vysokej a progresívnej sadzby trestu odňatia slobody (3 až 10 rokov).

Z týchto dôvodov odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

2.Ďalej k odvolaniu obžalovaného smerujúcemu proti výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Súd prvého stupňa pri takejto podstatnej zmene právnej kvalifikácie konania obžalovaného oproti svojmu prvému rozhodnutiu (obzvlášť závažný zločin- zločinu), keď dolná hranica sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 10 rokov sa zmenila na hranicu hornú, zníženie výmery pôvodne uloženého trestu odňatia slobody len o 7 mesiacov sa aj senátu odvolacieho súdu v zhode s názorom obhajcu javí ako neprimerané. Na verejnom zasadnutí došlo k podstatnej zmene obrany obžalovaného v rámci trestného stíhania, keď v štádiu konania pred odvolacím súdom „vyhlásil“, že čiastkový útok, pre ktorý bol súdom prvého stupňa uznaný vinným „priznal“.

Naviac senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že vzhľadom na vyjadrenie obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom je tomuto možné priznať aj jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. - priznanie a úprimné oľutovanie svojej trestnej činnosti. Z týchto dôvodov potom odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil výrok o uloženom súhrnnom treste odňatia slobody v rozsudku súdu prvého stupňa ako aj výrok o zrušení skoršieho rozsudku.

V súlade s ustanovením § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol odvolací súd sám o treste rozsudkom. Dospel pritom k záveru, že obžalovanému je možné uložiť súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici avšak zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. Prevažujúci pomer priťažujúcich okolností (2:1) predstavuje zvýšenie dolnej hranice o 1/3, čo v danom prípade postačuje na naplnenie účelu trestu.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd z podnetu odvolania obžalovaného tak, ako je uvedené v bode I. rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.